

тоската каази, затова опрѣдѣлената заплата се разпрѣдѣля съразмѣрно вѣнчилата въ енориитѣ, така че Сливенската да плаща 12 лири, Ямболската — 5, Карнобатската — 5 и Айтоската — 3. (Прот. ц. год., с. 100). Слѣдъ като получилъ необходимитѣ инструкции отъ епархийския съборъ (9, 10 и 11 I.) споредъ прѣдставения проекто-уставъ, необходимитѣ изпроводителни писма и прѣдплата за два мѣсеца — 50 лири турски — Чинтуловъ потеглилъ на 19 януари 1871 г. прѣзъ Варна за Цариградъ. Не миналъ прѣзъ Бургасъ, защото тамъ параходитѣ не идвали редовно, а по нареждане отъ Светия синодъ, трѣбвало да бърза (Протоколъ, ц. г., стр. 100). Въ Цариградъ Чинтуловъ е пристигналъ на 25 или 26 януари и ведвага (26. I. 1871. Ортакой) съ писмо съобщава за пристигането си на Сливенската община „колкото за сега извѣстявамъ какъ съ Божията воля благополучно пристигнахъ въ Цариградъ. Прѣдставителитѣ не са ся събрали юще сичкитѣ“..... (Протоколи, цит. год., стр. 104). Отъ сега нататкъ Чинтуловъ е въ редовна рѣписка съ общината и дава свѣдения за всички по важни рѣшения на събора. — Благодарение на довѣрието, съ което се е ползвалъ и на популярността като народенъ поетъ и учителъ, още въ първитѣ засѣдания на смѣсенія съвѣтъ, Чинтуловъ билъ избранъ въ комисията (съ Ил. Макариополски, М. Балабановъ, Панаретъ Пловдивски и Сава Доброплодни) за изработване регламентъ (правилникъ), по който да се водятъ разискванията въ събора (писмо отъ 9. II., Прот., ц. г., с. 112). — Въ писмо отъ 23. II. Чинтуловъ обяснява на общинаритѣ, че подмяганята на П. Р. Славейкова въ „Македония“ противъ събора се дължатъ на домогванията на цариградскитѣ българи да иматъ и тѣ прѣдставителъ въ събора. Съобщава сжщо, че въ събора станало голѣмо „прѣвпиравіе“ около прие-